

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מזמן	מזמן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא.										!		עב.
קוצרין מפני הנטיעות ומפני בית האבל ומפני בית המדרש.												עב.
מאי טעמא?											^	עב.
(ויקרא כ"ג) קצירכם אמר רחמנא, ולא קציר מצוה.										!	◇	עב.
ולא יעשה כריכות אבל מניחן צבתי.												עב.
מאי טעמא?											^	עב.
דכמה דאפשר לא טרחינן.										!	◇	עב.
מצות העומר להביא מן הקמה.												עב.
(ויקרא ב) ואם תקריב מנחת בכורים - מה תלמוד לומר? לפי שמצות העומר להביא מן הקמה, מנין שאם לא מצא מן הקמה יביא מן העומרין? תלמוד לומר: תקריב.	תנו רבנן:										◇	עב.
דבר אחר: תקריב - לפי שמצוה להביא מן הלח, ומנין שאם לא מצא מן הלח יביא מן היבש? תלמוד לומר: תקריב.											◇	עב.
דבר אחר: תקריב - לפי שמצותו לקצור כלילה, מנין שאם נקצר ביום - כשר ודוחה את השבת? ת"ל: תקריב. תקריב - כל שהוא. תקריב - מ"מ. תקריב - ואפילו בשבת. תקריב - ואפילו בטומאה.											◇	עב.
ואם נקצר ביום - כשר.												עב.
כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולהקטיר חלבים ואברים, זה הכלל: דבר שמצותו כל היום - כשר כל היום, דבר שמצותו כלילה - כשר כל הלילה.	והתנן:										◇	עב.
קתני לילה דומיא דיום, מה דיום כלילה לא, אף כלילה דיום נמי לא											◇	עב.
לא קשיא: הא רבי, והא ר' אלעזר בר' שמעון	רבה:									!	◇	עב.
היה עומד ומקריב מנחת העומר ונטמאת, אם יש אחרת - אומר לו הבא אחרת תחתיה, ואם לאו - אומר לו הוי פקח ושתוק, דברי רבי	דתניא: [רבי]									!	◇	עב.
בין כך ובין כך - אומר לו הוי פקח ושתוק, שכל העומר שנקצר שלא כמצותו - פסול	רבי אלעזר בר' שמעון:									!	◇	עב.
ר' אלעזר בר' שמעון בשית רבי עקיבא רבו של אביו אמרה	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!	◇	עב.
כל מלאכה שאפשר לו לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת	דתנן, כלל אמר ר' עקיבא:									!	◇	עב.
וסבר לה כרבי ישמעאל										!	◇	עב.
קצירת העומר מצוה	דאמר: [רבי ישמעאל]									!	◇	עב.
מה חריש רשות אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהיא מצוה	דתנן, רבי ישמעאל:									!	◇	עב.
ואי סלקא דעתך נקצר שלא כמצותו כשר, אמאי דחי שבת? נקצריה מערב שבת אלא מדדחי שבת, שמע מינה: נקצר שלא כמצותו - פסול.										!	◇	עב.
ורבי לאו תלמידה דר"ש הוא?										!	◇	עב.
כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע, היינו מעלין לו שמן ואלונטית מחצר לגג ומגג לקרפף ומקרפף לקרפף אחר. עד שאנו מגיעין למעיין שאנו רוחצין בן	והתניא, אמר רבי:									!	◇	עב.
סבר לה כאידך דרבי שמעון										!	◇	עב.
בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה, שהרי הקטר חלבים ואברים כשרים כל הלילה, ולא היה ממתין להן עד שתחשך.	דתניא, אמר רבי שמעון:									!	◇	עב.
ורבי אלעזר בר' שמעון לא שמיע ליה?										!	◇	עב.
אלא שאני התם, שהרי דחתה שחיטה את השבת.										!	◇	עב.
ולרבי ה"נ דחתה שחיטה את השבת										!	◇	עב.

עב:	◊	!				אלא קסבר רבי:	קצירת העומר לא דחיא שבת.
עב:		ז					ולא?
עב:	◊	ז	■			והתנן, וחכמים אומרים:	אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא
עב:		!					דלא כרבי.
עב:	◊	ז	■			חכמים:	אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות
עב:		!					דלא כרבי
עב:	◊	ז	■				ובשבת - יאמר להם שבת זן
עב:	◊	!					דלא כרבי.
עב:	◊						נקצר ביום - כשר, ודוחה את השבת.
עב:	◊	ז					מאן שמעת ליה דאמר: נקצר ביום כשר? רבי, וקתני: ודוחה את השבת, מאי לאו קצירה
עב:	◊	!					לא, להקרבה.
עב:		ז					אבל לקצירה לא?
עב:	◊	ז	■			והתניא, רבי:	(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מועדי ה' - מה תלמוד לומר? לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהן: (במדבר ט') במועדו, (במדבר כ"ח) במועדו - ואפילו בשבת, במועדו - ואפילו בטומאה, שאר קרבנות הצבור מניין? תלמוד לומר: (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם מניין לרבות עומר והקרב עמו, שתי הלחם והקרב עמה? ת"ל: וידבר משה את מועדי ה', הכתוב קבע מועד לכולן
עב:		ז	^				למאי?
עב:		ז	!				אילימא להקרבה
עב:		ז	ז				שתי הלחם בני הקרבה נינהו?
עב:		ז	!				אלא פשיטא לטחינה והרקדה
עב:	◊	ז					ודכותה גבי עומר לקצירה, וקא דחי את השבת
עב:	◊	!				[רבי]	אלא, עומר להקרבה, ושתי הלחם לאפיה, וקסבר רבי: תנור מקדש, אי אפי לה מאתמול איפסילה לה בלינה.
עב:		ז					וסבר רבי: תנור מקדש?
עב:	◊	ז	■	◆		והתניא: [רבי]	כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה, כיצד? שחטן לשמן וזרק דמן לשמן - קדש הלחם, שחטן שלא לשמן וזרק דמן שלא לשמן - לא קדש הלחם, שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן - הלחם קדוש ואינו קדוש, דברי רבי
עב:	◊	ז	■	◆		רבי אלעזר ברבי שמעון:	לעולם אינו קדוש, עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן
עב:	◊	!				רב נחמן בר יצחק:	הוקבעו ולא הוקבעו אמר.
	◊						הדרן עלך רבי ישמעאל

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ
ואלו מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים: מנחת הסלת והמחבת והמרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת עובדי כוכבים, ומנחת נשים, ומנחת העומר, ומנחת חוטא ומנחת קנאות	[ת"ק]										■
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, וקומץ קרב לעצמו ושירים קריבים לעצמן.	רבי שמעון:										■
כל היכא דתנן - עשר תנן.	רב פפא:										■
מאי קא משמע לן?										ז	
לאפוקי מר"ש									!		
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]								■	!	
קא משמע לן דלא.									!		
ושיריהן לכהנים.											■
מנלן?											א
מנלן - דכתיבא - כתיבא, ודלא כתיבא - כתיב בה: (ויקרא ו') וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן וגו' והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו										ז	
באה חישין לא קמיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - באה שעורין.											א
באה שעורין נמי, מדנקמצת שיריה לכהנים											ז
אליבא דרבנן לא קא מיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - אליבא דר"ש										!	
איכא מנחה דמיקמצא ולא מיתאכלא	דאמר: [רבי שמעון]									!	
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן	דתנן, רבי שמעון:									■	!
מנלן?											א
דאמר קרא: (ויקרא ו') וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה, אם אינו ענין לבלולה של חישין - תנהו ענין לבלולה של שעורין, ואם אינו ענין לחרבה של חישין - תנהו ענין לחרבה של שעורין.	חזקיה:									!	
והאי להכי הוא דאתא?										ז	
הא מיבעי ליה לכדתניא:										ז	
מנין שאין חולקין מנחות כנגד זבחים? תלמוד לומר: (ויקרא ז') וכל המנחה אשר תאפה בתנור לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו	[תניא]									■	ז